

Î N C H E I E R E

07 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Sveatoslav Moldovan și Galina Stratulat

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Vieru Nicolae în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vieru Nicolae împotriva lui Darii Vitalie, Osadcii Oleg, intervenienți accesorii Ministerul Dezvoltări Informaționale, executorul judecătoresc Stoianov Viorel și executorului judecătoresc Gîlca Iurie cu privire la recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare și recunoașterea ca fiind cumpărător de bună-credință, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 04 decembrie 2014

c o n s t a t ă

La data de 11 martie 2014 Vieru Nicolae a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Darii Vitalie, Osadcii Oleg, intervenienți accesorii Ministerul Dezvoltări Informaționale, executorul judecătoresc Stoianov Viorel și executorului judecătoresc Gîlca Iurie cu privire la recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare și recunoașterea ca fiind cumpărător de bună-credință.

În motivarea acțiunii Vieru Nicolae a menționat că, la data de 02 iulie 2011 a încheiat în mod verbal cu Darii Vitalie contractul de vânzare-cumpărare a automobilului de model RENAULT KANGO cu numărul de înmatriculare COV 584.

Menționează că, odată cu recepționarea automobilului a transmis lui Darii Vitalie suma de 2750 Euro în rezultatul cărui fapt, prin procura din 02 iulie 2011 eliberată de notarul public Soltan Roman a fost împuternicit de către Osadcii Oleg să-l reprezinte pe proprietarul automobilului Darii Vitalie, la încheierea contractelor de vânzare-cumpărare a bunului mobil menționat.

Denotă că, ulterior a plecat peste hotarele țării fără a încheia careva acte de înstrăinare a autoturismului.

Odată ce a revenit în țară, i-a devenit cunoscut faptul că, mijlocul de transport de model RENAULT KANGO cu numărul de înmatriculare COV 584, a fost sechestrat în vederea achitării datoriilor proprietarului Darii Vitalie.

Consideră că, este dobânditorul de bună-credință a mijlocului de transport, pe care motiv solicită recunoașterea ca fiind valabil contractul de vânzare-cumpărare din 02 iulie 2011 și recunoașterea ca fiind cumpărător de bună-credință.

Prin hotărârea judecătorească Ocnita din 24 aprilie 2014 acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

În motivarea soluției adoptate, prima instanță a menționat că la încheierea contractului de vânzare-cumpărare a automobilului de model RENAULT KANGO cu numărul de înmatriculare COV 584 nu a fost respectată forma prevăzută de lege.

Totodată, procura din 02 iulie 2011 eliberată de notarul public Soltan Roman nu denotă faptul încheierii raportului juridic de vânzare-cumpărare.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 04 decembrie 2014 s-a respins apelul declarat Vieru Nicolae și s-a menținut hotărârea judecătorească Ocnita din 24 aprilie 2014.

Instanța de apel a reiterat argumentele menționate de prima instanță.

La 02 martie 2015 Vieru Nicolae a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă.

În motivarea cererii de recurs Vieru Nicolae a menționat că, instanța de apel nu a determinat pe deplin circumstanțele pricinii și a interpretat eronat normele de drept material.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că, la materialele pricinii se regăsește dovada recepționării de către Vieru Nicolae a deciziei instanței de apel la data de 26 decembrie 2014, pe care motiv recursul declarat la 24 februarie 2015 urmează a fi considerat ca fiind depus în termen.

Examinând temeiul recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material a fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural a fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii a fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu a fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea a dus să ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise a dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se ia în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel nu a determinat pe deplin circumstanțele pricinii și a interpretat eronat normele de drept material, nu pot fi reținute pe motiv că, circumstanțele cauzei au fost determinate de instanțele de judecată și apreciate corect cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Totodată, Completul menționează că, forma actului juridic este o condiție de valabilitate a actului juridic privind înstrăinarea mijlocului de transport, condiție ce nu a fost respectată la încheierea raportului juridic din 02 iulie 2011, fapt ce justifică soluția adoptată.

Astfel, instanța de recurs notează că, Vieru Nicolae nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CtEDO, fosta Comisie a arătat că "... art.6 paragraf 1 din Convenție, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*caza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul conchide, că din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial

și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vieru Nicolae ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Vieru Nicolae se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat